

รธน. มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐

พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๓๓ (๑๑) และ (๑๒)

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๓๓ (๑๑) คำว่า “มีกาย ... ไม่เหมาะสมที่จะเป็นข้าราชการอัยการ” ใช้ควบคู่กับมาตรา ๓๓ (๑๒) ที่กำหนดว่า “เป็นผู้ที่คณะกรรมการแพทย์มีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนซึ่งคณะกรรมการอัยการ (ก.อ.) จะได้กำหนด ได้ตรวจร่างกายและจิตใจแล้ว และ ก.อ. ได้พิจารณารายงานของแพทย์เห็นว่าสมควรรับสมัครได้” เห็นได้ว่า บทบัญญัติมาตรา ๓๓ (๑๑) เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการรับสมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการ ที่นอกจากจะพิจารณาถึงความรู้ความสามารถแล้ว ยังต้องพิจารณาสุขภาพร่างกายและจิตใจว่ามีความสมบูรณ์ สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ และมีบุคลิกลักษณะที่ดีพอที่จะเป็นข้าราชการอัยการด้วย เพราะการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการอัยการมิใช่เพียงปฏิบัติหน้าที่ในห้องพิจารณาคดีหรือในสำนักงานเท่านั้น บางครั้งต้องเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่นอกสำนักงาน เช่น เพื่อเดินเผชิญสืบ เพื่อสืบพยานที่ไม่อาจมาศาลได้ การร่วมชั้นสูตรพลิกศพ กับพนักงานสอบสวน การออกไปเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชนในชนบท เป็นต้น บทบัญญัติดังกล่าว แม้มีมาตรการที่แตกต่างและเข้มงวดกว่าการคัดเลือกบุคคลเพื่อไปดำรงตำแหน่งอื่นอยู่บ้าง แต่ก็เป็นไปตามความจำเป็นและความเหมาะสมของฝ่ายอัยการ ตามข้อยกเว้นของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ ไม่กระทบกระเทือนถึงสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพ มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง หรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง และไม่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐

ย่อโดย นางสาวศัลยา ชาญศรีสมุทร
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญชำนาญการ

นายสุภัทร แสงประดับ
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๗

นางศรีณยา วีระกรพานิช
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๓

นายสมฤทธิ์ ไชยวงศ์
รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ